

HET PRIESTERSCHAP WERD DOOR JEZUS CHRISTUS VERANDERD (5)

HJM Sales (met dank aan zr. T. Müller-v.d. Graft voor haar aanwijzingen)

Hebr. 7:12 – “Want het priesterschap veranderd zijnde, zo geschiedt er ook noodzakelijk verandering der wet.”

Geliefde broeders en zusters, in de vorige Delen van deze studie hebben we gezien waarom het priesterschap moest worden veranderd en waarom God de Vader het hogepriesterschap juist aan Jezus heeft overgedragen.

In het laatste Deel 6 zal ik ingaan op de veranderingen van het ‘gewone’ priesterschap. In dit Deel 5 zullen we bestuderen wát er aan het hogepriesterschap werd veranderd. De volgende paragrafen komen aan de orde:

- De veranderingen aan het hogepriesterschap
- David als typebeeld van de nieuw-testamentische priester

De veranderingen aan het hogepriesterschap

Broeders en zusters, door Jezus werd (de positie van) het hogepriesterschap veranderd. Maar waarin precies?

1. Jezus veranderde de plaats van de ambtsuitoefening.
2. Jezus sloot een Nieuw Verbond waardoor het Oude Verbond verouderd was.
3. Jezus is naast Hogepriester ook Koning geworden.
4. Jezus is naast Hogepriester ook Advocaat en Voorspraak geworden.
5. Jezus heeft als Hogepriester de weg naar het Allerheiligdom geopend.

Jezus veranderde de plaats van de ambtsuitoefening

De Levitische hogepriester diende God en het volk Israël, terwijl hij woonachtig was op de totaal door de zonden verdorven en verworden aarde. Daarnaast diende hij in een tabernakel, welke slechts een schaduwbeeld was van de waarachtige Tabernakel in de hemel. De Levitische hogepriester was notabene zelf een zondig mens, die altijd éérs voor z'n eigen zonden verzoening moest doen, vóódat hij kon offeren voor de zonden van het volk en om genade voor het volk kon pleiten.

Wanneer God in de hemel echter niet tevreden was over de gebrachte dierenofferanden of over de houding van zijn hart, dan volgde er geen verzoening. Dan verscheen God niet in Zijn Chekinah Glorie (dat wil zeggen, in Zijn inwonende heerlijkheid) in het Allerheiligdom. Met als noodlottig gevolg dat het volk van Israël een zwaar jaar vol beproevingen tegemoet zou gaan.

De Levitische hogepriester was in het geheel niet in staat om de door de zondeval van Adam en Eva verbroken gemeenschap tussen God de Vader en het mensdom herstellen.

Maar Jezus echter, Die Zelf zonder schuld en welke zonde dan ook is gebleven, werd de nieuwe Hogepriester, Die in de hemel Zijn ambt uitoefent. Dus niet op een verdorven aarde. Dáár in de hemel is Hij gezeten aan de rechterhand van de troon van God de Vader. Met andere woorden, Jezus woont in de waarachtige Tabernakel in de hemel. En daar zetelt Hij op het gouden Verzoendeksel van de waarachtige Arke des Verbonds, als de plaats waar God woont. In feite is Jezus het gouden Verzoendeksel Zelf. Hij is de Bedienaar van de wáre Tabernakel in de hemel, welke niet door mensen, maar door God is opgericht (zie Deel 4). En daar brengt Hij niet het bloed van dierenoffers. Neen, Hij brengt Zijn eigen onschuldige, heilige, uiterst kostbare en voor eeuwig onvergankelijke en dus altijd werkzame Bloed om voor ieder mens (Jood en niet-Jood), die in Hem wil geloven en Zijn Offer wil aannemen, verzoening te doen. En omdat Jezus ook de Deur is, brengt Hij de mens bij Zijn Vader en herstelt de onderlinge gemeenschap. Prijst God!

Jezus sloot een Nieuw Verbond waardoor het Oude Verbond verouderd was

De Levitische priesters brachten dierenoffers op grond van het Eerste (Oude) Verbond. Maar het Levitische priesterschap was onvolkomen en onvolmaakt en niet in staat om het volk tot diepe, wérkelijke, innerlijke reiniging en rechtvaardiging te brengen. In Deel 2 hebben we dat gezien. Daarom moest het Levitische priesterschap veranderd worden, terwijl het Eerste (Oude) Verbond moest verdwijnen om door een nieuw vervangen te worden. Onze Heiland Jezus Christus, de nieuwe Hogepriester, is de Middelaar van dat Nieuwe en betere Verbond geworden. Hebr. 9:15a – *“En daarom is Hij de Middelaar des nieuwen testaments,”* En prijst God, wij gelovigen uit de heidenvolken hebben aan dit Nieuwe Verbond met Israël deel gekregen (Jes. 42:6-7; Luk. 22:19-20; 1 Cor. 15:24-25; Efez. 1 en 2; Rom. 11:17). Het Eerste (Oude) Verbond betrof alleen het volk Israël, maar in het Nieuwe Verbond delen alle heidenvolkeren. Dit Nieuwe Verbond brengt een daadwerkelijke, diep innerlijke en eeuwige verandering van het mensenhart tot stand. Hierbij wordt Gods Woord (Zijn Wetten) door de werkingen van de Heilige Geest diep en onuitwisbaar in het hart gegrift, waardoor er een échte relatie met God de Vader mogelijk wordt. Die herstelde relatie met God is het doel van Jezus' Verlossingswerk en het Nieuwe Verbond.

Hebr. 8:6-11 – *“En nu heeft Hij zoveel uitnemender bediening gekregen, als Hij ook eens beteren verbonds Middelaar is, hetwelk in betere beloftenissen bevestigd is. Want indien dat eerste verbond onberispelijk geweest ware, zo zou voor het tweede geen plaats gezocht zijn geweest. Want hen berispende, zegt Hij tot hen: Ziet, de dagen komen, spreekt de Heere, en Ik zal over het huis Israëls, en over het huis van Juda een nieuw verbond oprichten; Niet naar het verbond, dat Ik met hun vaders gemaakt heb, ten dage, als Ik hen bij de hand nam, om hen uit Egypteland te leiden; want zij zijn in dit Mijn verbond niet gebleven, en Ik heb op hen niet geacht, zegt de Heere. Want dit is het verbond, dat Ik met het huis Israëls maken zal na die dagen, zegt de Heere: Ik zal Mijn wetten in hun verstand geven, en in hun harten zal Ik die inschrijven; en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn. En zij zullen niet leren, een iegelijk zijn naaste, en een iegelijk zijn broeder, zeggende: Ken den Heere; want zij zullen Mij allen kennen van den kleine onder hen tot den grote onder hen.”*

Broeders en zusters, als er zulke geweldige, échte vernieuwingen in het hart mogelijk zijn geworden, betoont God de Vader Zich uitermate genadig. Dan doet Hij met een gerust hart het Oude Verbond weg. Hebr. 8:12-13 – *“Want Ik zal hun ongerechtigheden genadig zijn, en hun zonden en hun overtredingen zal Ik geenszins meer gedenken. Als Hij zegt: Een nieuw verbond, zo heeft Hij het eerste oud gemaakt; dat nu oud gemaakt is en verouderd, is nabij de verdwijning.”*

Door de echte, innerlijke veranderingen in ons op grond van het Nieuwe Verbond in Jezus' Bloed (Luk. 22:20; 1 Cor. 11:25) heeft God ons geschikt gemaakt om dicht bij Hem in het Allerheiligdom van de waarachtige, hemelse Tabernakel te vertoeven en Zijn welbehagen te genieten. Want hierdoor kunnen we Gods wil doen als het doel van onze verlossing door Jezus. Persoonlijke gemeenschap met God is dé grote zegen van het Nieuwe Verbond. Maar zonder reiniging en heiliging zal niemand God zien (Hebr. 12:14).

De totstandbrenging van het Nieuwe Verbond moest in drie gedeelten plaatsvinden:

- Allereerst moest Jezus Zélf het Offerlam worden, dat zou sterven voor onze zonden.
- Vervolgens moest Jezus Zélf Zijn eigen Bloed naar de ware Tabernakel in de hemel brengen, om daar voor ons voor Gods Aangezicht te verschijnen (Hebr. 9:24).
- Tenslotte moest Hij daar met Zijn eigen Bloed van die éne Offerande (Hebr. 10:14) verzoening voor ons doen (Hebr. 9:12) en de aanklacht (het handschrift) tegen ons uitwissen (Col. 2:14). En daar in de hemel blijft Hij nu als Hogepriester voortdurend voor ons bidden en smeken bij Zijn hemelse Vader en verzoening doen (Hebr. 2:17-18; 7:25). Als de Deur brengt Hij ons door Zijn eigen Bloed terug tot de gemeenschap met Zijn Vader (Hebr. 10:19-22) en stelt ons als Zijn geliefde Bruid aan Hem voor.

De eerste en de tweede fase van Zijn taak heeft Jezus inmiddels glansrijk volbracht. Met de laatste fase is Hij nog steeds bezig. Het is voor een krachtig opstandingsleven uitermate belangrijk om dit goed te verstaan! Jezus bidt voortdurend voor ons en doet ook verzoening, mochten wij helaas hebben gezondigd. Elke dag brengt Jezus ons voor het Aangezicht van Zijn Vader, Die Zelf een verterend vuur is en een ontoegankelijk licht bewoont, voor een zoete gemeenschap. Zonder Christus kunnen wij de Vader nooit benaderen, maar door onze positie in Christus wordt alles anders. Dan neemt Hij ons bij de hand, tótdat wij eens veilig in de hemel zullen zijn gearriveerd. Welk een genade!

Hebr. 8:1-2 noemt dit alles (dat wil zeggen, Jezus Die als Hogepriester het Nieuwe Verbond tot stand brengt) de hoofdsom (de kern) van de brief: *“De hoofdsom nu der dingen, waarvan wij spreken, is, dat wij hebben zodanigen Hogepriester, Die gezeten is aan de rechterhand van den troon der Majesteit in de hemelen: Een Bedienaar des heiligdoms, en des waren tabernakels, welken de Heere heeft opgericht, en geen mens.”* Hier gaat het om!

Dáárom ook kan Hebr. 8:6a met kracht en waarheid proclameren, dat Jezus een veel betere (uitnemender) bediening (dan de Levitische hogepriester) heeft: *“En nu heeft Hij zoveel uitnemender bediening gekregen,*” Ja, Zijn bediening is werkelijk superieur! Leest u dit nog eens na in Deel 4.

Jezus is naast Hogepriester ook Koning geworden

Broeders en zusters, in oude tijden spraken koningen recht. Het feit dat Jezus tot Koning is gemaakt, betekent automatisch dat Hij ook Rechter is geworden. Een Rechter Die alles ziet. Dit blijkt uit Hebr. 4:13 dat aan Hebr. 4:14-16 als belangrijk schriftgedeelte over Jezus' Hogepriesterschap vooraf gaat, namelijk: *“En er is geen schepsel onzichtbaar voor Hem (d.i. Jezus, het Woord Zelf); maar alle dingen zijn naakt en geopend voor de ogen Desgenen, met Welken wij te doen hebben. Dewijl wij dan een groten Hogepriester hebben, Die door de hemelen doorgedaan is, namelijk Jezus, den Zoon van God, zo laat ons deze belijdenis vasthouden. Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medelijden hebben met onze zwakheden, maar Die in alle dingen, gelijk als wij, is verzocht geweest, doch zonder zonde.”* De rechtersfunctie van Jezus blijkt ook uit Matt. 25:31-46; Hand. 10:39-42; 17:31; 2 Tim. 4:8.

Is dit niet geweldig, broeders en zusters? Wat een geweldige tegenstelling met het oude Levitische priesterschap, waar de hogepriester géén koning was, geen recht sprak en die vóórdat hij (éénmaal per jaar) in het Allerheiligdom voor het volk Israël verzoening deed, éérst voor zijn eigen zonden moest offeren om verzoening te ontvangen (Hebr. 5:3; 7:27). Maar Jezus is Degene, Die ons kocht met Zijn eigen Bloed. Hij is Koning en Rechter. En Zijn rechtspraak zal, hoewel voor Zijn ogen niets verborgen is en Hij absoluut rechtvaardig is, óók gedragen worden door Zijn liefde. Want Hij is een Hogepriester Die óók met ons medelijden heeft.

Jezus is naast Hogepriester ook Advocaat en Voorspraak geworden

Broeders en zusters, het kwam reeds ter sprake, dat Jezus in de hemel ook voortdurend voor ons bidt. Jezus is naast Hogepriester ook Advocaat en Voorspraak geworden, hetgeen in zekere zin voortvloeit uit Zijn taak als Hogepriester. Zo behoorde het ook tot de taak van een Levitische hogepriester om medelijden te kunnen hebben met het volk, waarvoor hij verzoening moest doen.

Maar Jezus als onze Hogepriester gaat nog véél verder in Zijn medelijden. Hij treedt zelfs op als onze krachtige Pleiter en Verdediger. Want Zijn hart wordt met grote innerlijke ontferming bewogen en Zijn liefde voor ons gaat tot het einde (Joh. 13:1). Welk einde? Dat Hij met Zijn eigen Bloed en met Zijn eigen leven de Losprijs voor onze zaligheid contant betaalde. Omdat Zijn liefde zó groot is en die Losprijs zó ontzettend kostbaar was, zet Hij alles op alles om ons in de hemel te brengen.

Broeders en zusters, échte liefde Gods is voortdurend actief en niet passief. Jezus betaalde tweeduizend jaar geleden de prijs voor onze zonden en werd vervolgens door God de Vader tot onze Hogepriester gemaakt. Reeds uit het karakter van Zijn liefde volgt, dat Hij toen ook onze voortdurend actieve Advocaat, Voorspraak en Pleiter werd. Vele schriftgedeelten spreken dan ook over Zijn actieve rol als Helper, Bidder en Pleiter. Bijvoorbeeld:

Hebr. 2:17-18 – *“Waarom Hij in alles den broederen moest gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en een getrouw Hogepriester zou zijn, in de dingen, die bij God te doen waren, om de zonden des volks te verzoenen. Want in hetgeen Hij Zelf, verzocht zijnde, geleden heeft, kan Hij dengenen, die verzocht worden, te hulp komen.”*

Hebr. 4:14-5:2 – *“Dewijl wij dan een groten Hogepriester hebben, Die door de hemelen doorgedaan is, namelijk Jezus, den Zoon van God, zo laat ons deze belijdenis vasthouden. Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medelijden hebben met onze zwakheden, maar Die in alle dingen, gelijk als wij, is verzocht geweest, doch zonder zonde. Laat ons dan met vrijmoedigheid toegaan tot den troon der genade, opdat wij barmhartigheid mogen verkrijgen, en genade vinden, om geholpen te worden ter bekwamer tijd. Want alle hogepriester, uit de mensen genomen, wordt gesteld voor de mensen in de zaken, die bij God te doen zijn, opdat hij offere gaven en slachtofferen voor de zonden; Die behoorlijk medelijden kan hebben met de onwetenden en dwalenden, overmits hij ook zelf met zwakheid omvangen is;”*

Hebr. 7:25-26 – *“Waarom Hij ook volkomenlijk kan zalig maken degenen, die door Hem tot God gaan, alzo Hij altijd leeft om voor hen te bidden. Want zodanig een Hogepriester betaamde ons, heilig, onnozel, onbesmet, afgescheiden van de zondaren, en hoger dan de hemelen geworden;”*

Hebr. 9:12 – *“Noch door het bloed der bokken en kalveren, maar door Zijn eigen bloed, eenmaal ingegaan in het heiligdom, een eeuwige verlossing teweeggebracht hebbende.”*

Hebr. 13:12 – *“Daarom heeft ook Jezus, opdat Hij door Zijn eigen bloed het volk zou heiligen, buiten de poort geleden.”*

1 Joh. 2:1-2 – *“Mijn kinderkens, ik schrijf u deze dingen, opdat gij niet zondigt. En indien iemand gezondigd heeft, wij hebben een Voorspraak bij den Vader, Jezus Christus, den Rechtvaardige; En Hij is een verzoening voor onze zonden; en niet alleen voor de onze, maar ook voor de zonden der gehele wereld.”*

Wat bepaalt eigenlijk de kracht van Jezus' voorspraakgebeden, broeders en zusters?

Om dit te verstaan, moeten we bedenken dat Jezus als mens werd geboren, net zoals wij (Fil. 2:8). Hij was voor de volle honderd procent Mens, doch zonder zonden. Jezus werd net zoals wij verzocht, maar Hij zondigde niet. Maar hierdoor leerde Jezus wél de zwakheden van de mens aan den lijve kennen en kan Hij nu waarachtig medelijden met ons hebben. Door een intens, hevig lijdensproces leerde Jezus gehoorzaamheid aan Zijn Vader.

Hebr. 5:7-10 – *“Die in de dagen Zijns vleses, gebeden en smekingen tot Dengene, Die Hem uit den dood kon verlossen, met sterke roeping en tranen geofferd hebbende, en verhoord zijnde uit de vreze. Hoewel Hij de Zoon was, nochtans gehoorzaamheid geleerd heeft, uit hetgeen Hij heeft geleden. En geheiligd zijnde, is Hij allen, die Hem gehoorzaam zijn, een oorzaak der eeuwige zaligheid geworden; En is van God genaamd een Hogepriester, naar de ordening van Melchizedek.”*

En door dat lijdensproces en Zijn kruisdood werd de zondeloze, onschuldige Jezus geheiligd, d.w.z. volmaakt (NB, het Griekse grondwoord *“telei’o-o”* betekent *“volmaakt worden”*). Ja, Hij werd ook volmaakt in Zijn medelijden en barmhartigheid. Met als gevolg dat Hij met een geweldige, goddelijke, ontzagwekkende, niet te bevatten sterke Opstandingskracht werd aangedaan. En in Zijn dood bracht Jezus vol bewogenheid voor de mensen Zijn eigen Bloed naar de hemel om daar verzoening te doen én ging Hij dwars door het Dodenrijk en de Afgrond heen om de gevangenen vrijheid te brengen en over satan en diens horden van demonen te triomferen (Jes. 61:1; Col. 2:15; 1 Petr. 3:19). Hij ontfutselde aan satan de

slutels van Dood en Hel, lees het Dodenrijk (Openb. 1:18). En toen stond Hij na drie dagen op uit het graf. Hallelujah, ja, Hij leeft waarachtig!

En God verhoogde Jezus dáárom! Omwille van Zijn barmhartigheid en liefde voor het in zonden gevallen mensdom. Omwille van Zijn eigen, volmaakte Bloed, dat Hij tot in de hoogste hemelen bracht om de mensen met God te verzoenen (1 Petr. 3:22; Fil. 2:8-11). Omwille van Zijn definitieve overwinning over satan. Dáárom werd Hij door God de Vader tot onze getrouwe Hogepriester gemaakt. Jezus benoemde Zichzelf niet tot Hogepriester. In Deel 4 kwam dit reeds aan de orde. Neen, God benoemde Hem om Zijn bewezen en beproefde kwaliteiten.

En omdat Jezus de allerhoogste positie in de hemel bekleedt en omdat Zijn edele karakter van het allerhoogste, allerheiligste en meest volmaakte niveau is, zijn Zijn voorspraak-gebeden voor ons per definitie ook van het allerhoogste niveau. De hemelse Vader hoort én verhoort Hem altijd. Hierdoor is Jezus nu in staat om ons voor eeuwig zalig te maken en wij kunnen Hem vol vertrouwen volgen.

Ja, Jezus is naast onze Heiland, Heer, Meester en Hemelbruidegom nu óók onze Koning, Rechter, Hogepriester, Advocaat, Voorspraak én Helper. Wat willen wij nog meer? Welk mensenverstand kan dit ten volle begrijpen? Jezus pleit en bidt voor ons met een diep bewogen, liefdevol hart. Hij helpt ons en Hij doet voortdurend verzoening voor ons met Zijn eigen Bloed. Is dit niet voldoende om volledig op Hem te vertrouwen? Wat er ook gebeurt?

Wat voor een geweldige verandering heeft Jezus teweeg gebracht ten opzichte van de oude ambtsuitoefening van de Levitische hogepriester.

Jezus heeft als Hogepriester de weg naar het Allerheiligdom geopend

Het grote doel van Gods raadsplan, van Jezus' Verlossingswerk en van het Nieuwe Verbond, is het herstel van de verbroken relatie tussen de mens en God de Vader. En Jezus Christus, Die aan de rechterhand der Majesteit in (het Allerheiligdom van) de hoogste hemel gezeten is, is niet slechts het Offerlam maar ook de Middelaar, Die de toenadering tot God de Vader tot stand brengt. Hij is onze Hogepriester en Koning en Hij werkt dit in ons uit door de kracht van Zijn onvergankelijk leven (Hebr. 7:16). Maar, broeders en zusters, daarom moest de toegang tot het Allerheiligdom in de hemel wel worden geopend.

Wel, Jezus heeft als Hogepriester voor ons de weg naar dit Allerheiligdom geopend. Toen Hij aan het kruis stierf, scheurde het Voorhangsel, de toegang tot het Allerheiligdom in de tempel, doormidden (Matt. 27:51). Wat een geweldig teken! En daarom mogen de wedergeboren kinderen Gods, Gods volk, voortaan in alle vrijmoedigheid de troon van hun hemelse Vader benaderen om genade en hulp te verkrijgen. Door Jezus is de Weg tot de troon van God de Vader voor ieder die gelooft, weer vrij. Jezus heeft de door de zondeval van Adam en Eva verbroken gemeenschap tussen God en de mens weer hersteld. Want Jezus is dé Weg, dé Deur en dé Middelaar. Hij brengt ons voor Gods Aangezicht in de hemel om daar genade te ontvangen, welke Hij ook bereid is om ons overvloedig te schenken.

De schrijver van de brief aan de Hebreeën benadrukte maar liefst driemaal, dat wij nu als gelovige, wedergeboren kinderen Gods (en dus als priesters van de Allerhoogste – zie Deel 6) de vólle vrijheid hebben om in alle vrijmoedigheid tot Gods troon te naderen.

Zó hoogst belangrijk achtte hij, gedreven door de Heilige Geest, dit blijkbaar!

Het volk Israël en hun Levitische priesters mochten het nooit en hun hogepriester slechts éénmaal per jaar. Maar wij uit genade voortdurend! Wat een geweldig voorrecht en welke grote geestelijke vrijheid is ons ten deel gevallen!

Hebr. 4:16 – *“Laat ons dan met vrijmoedigheid toegaan tot den troon der genade, opdat wij barmhartigheid mogen verkrijgen, en genade vinden, om geholpen te worden ter bekwamer tijd.”*

Hebr. 6:18-19 – *“Opdat wij, door twee onveranderlijke dingen, in welke het onmogelijk is dat God liege, een sterke vertroosting zouden hebben, wij namelijk, die de toevlucht genomen hebben, om de voorgestelde hoop vast te houden; Welke wij hebben als een anker der ziel, hetwelk zeker en vast is, en ingaat in het binnenste van het voorhangsel;”*

Hebr. 10:19-22 – *“Dewijl wij dan, broeders, vrijmoedigheid hebben, om in te gaan in het heiligdom (HJMS, door de schrijver wordt het Allerheiligdom bedoeld) door het bloed van Jezus, Op een versen en levenden weg, welken Hij ons ingewijd heeft door het voorhangsel, dat is, door Zijn vlees; En dewijl wij hebben een groten Priester over het huis Gods; Zo laat ons toegaan met een waarachtig hart, in volle verzekerdheid des geloofs, onze harten gereinigt zijnde van het kwaad geweten, en het lichaam gewassen zijnde met rein water.”*

Deze nieuwe geopende Weg tot Gods troon en deze overweldigende Genade staan absoluut vast. Want toen God Zijn Zoon tot Hogepriester zalfde, zwoer Hij het zelfs met een eed, waarmee God dus ook de consequenties van Jezus' Hogepriesterschap, waaronder de open Weg, volledig aanvaardde. En onze God kan niet liegen!

Hebr. 7:28 – *“Want de wet stelt tot hogepriesters mensen, die zwakheid hebben; maar het woord der eedzwering, die na de wet is gevolgd, stelt den Zoon, Die in der eeuwigheid geheiligd is.”*

Hebr. 6:18 – *“Opdat wij, door twee onveranderlijke dingen, in welke het onmogelijk is dat God liege, een sterke vertroosting zouden hebben, wij namelijk, die de toevlucht genomen hebben, om de voorgestelde hoop vast te houden;”*

Broeders en zusters, Jezus heeft het hogepriesterschap op meerdere terreinen veranderd. In Deel 6 zullen we zien waarin Hij ook het 'gewone' priesterschap heeft veranderd. Maar eerst zullen we in de volgende paragraaf nog een korte blik werpen op David als beeld van de door Jezus vrijgemaakte, nieuw-testamentische priester.

David als typebeeld van de nieuw-testamentische priester

Broeders en zusters, het zal u bekend zijn dat koning David in de bijbel duidelijk een typebeeld van Jezus als de grote Koning is. David is echter ook een typebeeld van de nieuw-testamentische priester, hoewel de bijbel hier niet in directe zin over spreekt.

David had de ware profetische betekenis van de Tabernakel met de Arke des Verbonds (ook wel genoemd de Ark der Getuigenis) begrepen. Hij wist door de Heilige Geest diep in zijn hart, dat de Messias zou moeten lijden en sterven (Ps. 22), voordat Hij Israël zou kunnen bevrijden. David wist door de Geest, dat het Offer van de Messias, de Zoon van God, té groot zou zijn voor één volk (Israël).

Toen de Arke des Verbonds (welke eerder door de Filistijnen was geroofd) door David naar Jeruzalem werd teruggehaald, was het alsof de Ark hem als het ware toebehoorde. Immers, zó nauw was zijn gemeenschap met God geworden en zó groot was zijn verlangen naar de Ark, waarin God woonde, dat hij vol uitbundige blijdschap rondom de Ark danste (2 Sam. 6:12-23). David was hierin een levende getuigenis van de heerlijke gemeenschap tussen God de Vader en Zijn wedergeboren kind.

Ja, David spande zelfs een tent voor de Ark. Hij wist dat God waarachtig aanwezig was in de Ark. Maar David ging hierin veel verder dan de gemiddelde Israëliet. Want hij opende zijn hart als een woning voor God om dáár te vertoeven.

Wie van ons kan in volle overtuiging nét zoals David zeggen: *“.....: Ik zag den Heere allen tijd voor mij; want Hij is aan mijn rechterhand,”* (Hand. 2:25)? Maar toch heeft ieder door Jezus' Offer wedergeboren kind van God het voorrecht, dat de Drie-Enige God in het hart komt wonen en dat men op elk moment voor Gods Aangezicht in de hemel mag verschijnen.

Michal, Davids vrouw, begreep helemaal niets van Davids grote vreugde. Zij zal ook beslist niet hebben begrepen, dat de Arke des Verbonds het beeld van de Bruid van Christus is, het Nieuwe geestelijke Jeruzalem, waarin de Drie-Enige God Zijn woning zal maken. Maar iedereen die dit óf veracht, óf niet begrijpt, óf niet wil instappen, zal net als Michal onvrucht-

baar blijven. Want allen die de inwoning van de Drie-Enige God ontberen, zullen geestelijk onvruchtbaar zijn.

Vervolgens begon David brandoffers en dankoffers voor de Heer te offeren. En hij zegende het volk van Israël in de Naam van de Heer en deelde aan hen brood, vlees en wijn uit. Deze vrijheid behoren wedergeboren kinderen Gods eveneens te bezitten. Teneinde aan de Here onder de zalving van de Heilige Geest in aanbidding lofoffers te offeren. Maar ook door het volk te zegenen met brood, vlees en wijn, dat wil zeggen door aan hen het Woord en de blijdschap van Gods Geest door het Offer van Jezus uit te delen.

Broeders en zusters, in deze geschiedenis, maar ook in zijn hele leven, was David naar mijn mening een typebeeld van wedergeboren gelovigen als priesters van de Allerhoogste. David stond in de volledige vrijheid des Geestes, welke ook de wedergeboren kinderen Gods hebben ontvangen en hen (als het goed is) zo kenmerkt. Zo was David niet bevreesd om handelingen te verrichten, die alleen door de Levitische priesters van het Oude Verbond mochten worden gedaan. Ooit at David van de toonbroden uit het huis van God, waar hij niet eens mocht komen en waarvan alleen de Levitische priesters mochten eten (1 Sam. 21:1-6). Hij kreeg hiervoor geen straf. Was David brutaal? Of vrijpostig? Of ongehoorzaam? Neen! Hij moet in de Geest geweten hebben, dat God verlangde dat Zijn gehele volk een priester-volk zou zijn, dat zou leven van het Brood des Levens. Zoals u inmiddels weet, werd dit in het Nieuwe Verbond door Jezus tot stand gebracht voor ieder die gelooft.

Op grond van dit geestelijk inzicht en het staan in deze geestelijke vrijheid kreeg David geen straf. En het was Jezus Zelf, Die tegenover de wettische Farizeeërs hier de aandacht op vestigde. Mark. 2:24-28 – *“En de Farizeeën zeiden tot Hem: Zie, waarom doen zij op den sabbatdag, wat niet geoorloofd is? En Hij zeide tot hen: Hebt gij nooit gelezen, wat David gedaan heeft, als hij nood had, en hem hongerde, en dengenen, die met hem waren? Hoe hij ingegaan is in het huis Gods, ten tijde van Abjathar, den hogepriester, en de toonbroden gegeten heeft, die niemand zijn geoorloofd te eten, dan den priesteren, en ook gegeven heeft dengenen, die met hem waren? En Hij zeide tot hen: De sabbat is gemaakt om den mens, niet de mens om den sabbat. Zo is dan de Zoon des mensen een Heere ook van den sabbat.”*

Met andere woorden zei Jezus: *“Jullie, Farizeeërs, hebben geen enkel idee wat de ware vrijheid des Geestes inhoudt en jullie hebben er geen enkel idee van dat die vrijheid door het ware Toonbrood, het ware Manna dat uit de hemel neerdaalt, wordt verkregen. Jullie hebben geen idee, dat er een nieuw priesterschap zal komen door Mijn dood en Opstanding en waartoe alle wedergeboren Joden en heidenen door Mijn gestorte Bloed mogen behoren.”*

Er staat in Rom 4:6 nog iets bijzonders over David vermeld, namelijk: *“Gelijk ook David den mens zalig spreekt, welchen God de rechtvaardigheid toerekent zonder werken (NB, dus door het geloof in Jezus)”*. Dus David moet door de Heilige Geest hebben geweten, dat de mens alléén door het geloof gerechtvaardigd wordt en niet door de werken. Zoals ook Abraham, de vader der gelovigen door het geloof gerechtvaardigd werd door God.

Broeders en zusters, David behoorde (net zoals Jezus) niet tot de stam Levi, maar tot de stam van Juda en kon dus helemaal geen priester zijn. Maar hij toonde in zijn leven (hoewel Jezus zelfs nog niet op aarde was gekomen of was gekruisigd) de kenmerken van Jezus als Priester in Zijn volle Geestesvrijheid. David typeerde daarmee ook de nieuw-testamentische, wedergeboren priesters. Zijn leven toonde dat er een einde aan het Levitische priesterschap zou komen en maakte duidelijk dat wedergeboren kinderen Gods (allen uit genade tot nieuw-testamentische priesters gemaakt) voortaan in alle vrijheid tot Gods troon in het Allerheiligdom mogen naderen.

De vrijheid van nieuw-testamentische priesters zullen we in het laatste Deel 6 behandelen. Moge Jezus u deze week rijkelijk zegenen. Amen.

(wordt vervolgd)